

ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ З ЕЛЕКТРОНІКИ В ЗФПО

Сучасна підготовка повинна не лише забезпечувати технічні знання, а й стимулювати розвиток критичного мислення, інноваційних навичок і здатності до швидкої адаптації в умовах постійних технологічних змін. Тільки комплексний підхід, що поєднує теоретичну підготовку з практичними навичками та м'якими компетенціями, може сформувати справді конкурентоспроможних фахівців, готових до викликів майбутнього.

Професійна підготовка фахівців з електроніки в закладах фахової передвищої освіти (ЗФПО) є важливим етапом у формуванні кваліфікованих кадрів для технічних галузей. У сучасних умовах стрімкого розвитку цифрових технологій, автоматизації та роботизації виникає потреба в оновленні змісту освітніх програм, адаптації методів викладання до вимог сучасного виробництва. Формування високого рівня професійної компетентності майбутніх електроніків потребує системного підходу до організації освітнього процесу (Кокарева & Шутков, 2024).

Професійна підготовка фахівців з електроніки у закладах фахової передвищої освіти є ключовим елементом формування якісного технічного потенціалу країни. В умовах стрімкого розвитку сучасних технологій, цифрової трансформації та індустрії 4.0 вимоги до кваліфікації майбутніх інженерів постійно зростають. Необхідно не лише забезпечити студентів ґрунтовними теоретичними знаннями, а й розвивати у них практичні навички, гнучкість мислення, здатність адаптуватися до нових викликів, ефективно працювати в команді та проявляти інноваційність.

В умовах воєнного стану та форсмажорних обставин особливого значення набуває використання цифрових технологій у професійній освіті, що дозволяє забезпечити безперервність навчання, гнучкість освітнього процесу та доступність навчальних матеріалів (Мельникова & Гаврішко, 2024). Це створює додаткові можливості для інтеграції сучасних ІТ-рішень у підготовку електроніків, що вкрай важливо для адаптації до вимог ринку праці.

Окрім того, розвиток цифрової компетентності викладачів є ключовою складовою успішної модернізації професійної підготовки.

Професійні викладачі мають володіти навичками використання цифрових інструментів для організації навчального процесу, дистанційного навчання та інтерактивних методик викладання, що дозволить підвищити ефективність освіти навіть у кризових ситуаціях (Гермак, 2024).

На нашу думку, сучасна підготовка повинна не лише забезпечувати технічні знання, а й стимулювати розвиток критичного мислення, інноваційних навичок і здатності до швидкої адаптації в умовах постійних технологічних змін. Тільки комплексний підхід, що поєднує теоретичну підготовку з практичними навичками та м'якими компетенціями, у поєднанні з активним впровадженням цифрових технологій і розвитком цифрової компетентності викладачів, може сформувати справді конкурентоспроможних фахівців, готових до викликів майбутнього.

Також, сучасна освіта має виходити за межі традиційних рамок і ставити акцент на формування комплексних компетентностей, які охоплюють як технічні, так і соціально-психологічні аспекти професійної діяльності. Особливо важливо приділяти увагу розвитку softskills, адже саме вони допомагають фахівцям успішно інтегруватися в колектив, вести міждисциплінарні проєкти та ефективно комунікувати з різними зацікавленими сторонами.

Важливим напрямом є цифровізація освітнього процесу, що дає змогу студентам опановувати сучасні програмні продукти та симуляційні системи, імітуючи реальні виробничі умови. Крім того, інтеграція елементів міжнародної співпраці, участь у програмах академічної мобільності та спільних проєктах розширює світогляд і підвищує конкурентоспроможність молодих спеціалістів на глобальному ринку праці.

Таким чином, професійна підготовка у закладах фахової передвищої освіти (ЗФПО) має здійснюватися на основі системного, комплексного підходу, що поєднує фундаментальну теоретичну підготовку, розвиток практичних навичок, а також формування м'яких компетенцій, критичного мислення, комунікації, командної роботи, здатності до інновацій та адаптації у сучасних умовах. Особливо актуальним є активне впровадження цифрових технологій у навчальний процес, що дозволяє не лише підвищувати якість освіти, але й забезпечувати гнучкість та безперервність навчання у різних умовах, зокрема в умовах кризових ситуацій та воєнного стану.

Важливою складовою успішної професійної підготовки у ЗФПО є підвищення цифрової компетентності викладачів, які мають бути готовими до використання сучасних інформаційно-комунікаційних технологій, інтерактивних методик навчання та дистанційних платформ.

Це суттєво розширює можливості для індивідуалізації освітнього процесу та наближає його до реальних потреб виробництва.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Кокарева, А. М., & Шутков, К. В. (2024). Формування професійної компетентності майбутніх фахівців з електроніки в закладах фахової передвищої освіти. *Вісник Національного авіаційного університету. Серія: Педагогіка. Психологія*, 2(25), 9–15.

Пищик, О. (2024). Цифрові технології у професійній освіті: перспективи для відбудови країни. *Інноваційна професійна освіта*, 6(19).

Мельникова, Т., & Гаврішко, Л. (2024). Особливості використання цифрових технологій у закладах професійної (професійно-технічної) освіти в умовах воєнного стану. *Інноваційна професійна освіта*, 1(14).

Гермак, О. (2024). Розвиток цифрової компетентності викладачів закладів професійної (професійно-технічної) освіти в умовах форсмажору.

СЕКЦІЯ 4. ПЕДАГОГІЧНА МАЙСТЕРНІСТЬ ТА ПРОФЕСІЙНИЙ САМОРОЗВИТОК ПЕДАГОГА: ЗАРУБІЖНИЙ ТА ВІТЧИЗНЯНИЙ ДОСВІД

Вячеслав ГРЕБЕНЮК,

*викладач кафедри соціально-гуманітарних дисциплін,
Міжнародного європейського університету,
м. Київ*

ФЕНОМЕН ОСОБИСТІСНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ КРИЗЬ ПРИЗМУ ТЕОРЕТИКО-ПСИХОЛОГІЧНОГО АНАЛІЗУ

На сьогоднішній день, дослідники соціогуманітарного профілю усе виразніше теоретизують, що поточне століття – це період стрімких трансформацій у контексті суспільних взаємовідносин на рівні економічних, політичних та культурних перетворень (Benois J.-M. Lidentite, 2017; E. Erikson 1995). У такому ракурсі аналізу, людині стає все складніше підтримувати внутрішню узгодженість та стійкість власного «Я». На сучасному етапі спостерігається розмивання усталених кордонів і цінностей соціальних категорій, з допомогою яких людина визначає себе, своє місце в соціумі. Останні з окреслених проблематик усе виразніше виявляють кризу ідентичності на рівні самосвідомості як окремої особистості, так і в рамках цілої низки поколінь (Benois J.-M.